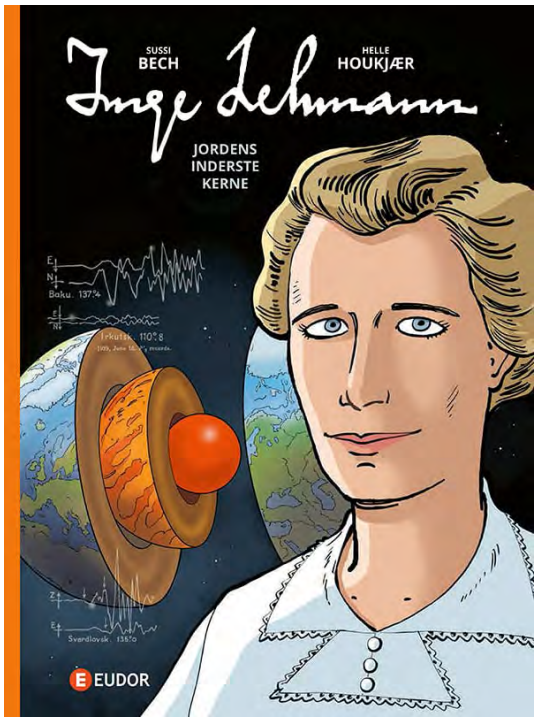
Inge Lehmann som tegneserie

Michael Cramer Andersen, KVANT

Boganmeldelse

Sussi Bech og Helle Houkjær, "Inge Lehmann – Jordens inderste kerne", Forlaget Eudor 2025, www.eudor.dk, 96 sider, 250 kr.

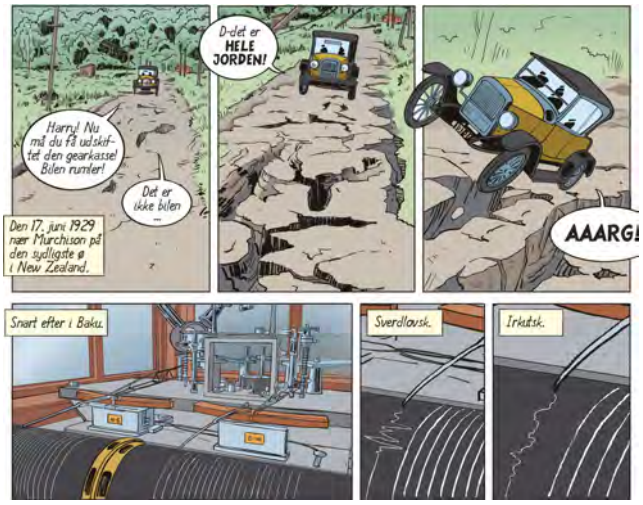
Den danske seismolog og geofysiker Inge Lehmann (1888–1993) kendes af mange som hende, der opdagede Jordens indre faste kerne, mens detaljer fra hendes liv i mange år har været underbelyst. Med denne tegneserie får vi både fortællingen om hendes liv og de kampe hun kæmpede for at få lov til at forske i jordskælvsbølger.

Inge Lehmann var én af Danmarks mest betydningsfulde kvindelige forskere og hun er bl.a. blevet portrætteret i DR's dokumentarserie "Store danske videnskabsfolk" (2015), i en roman af Lotte Kaa Andersen (2021) og i en biografi af Hanne Strager (2022). KVANTs temanummer om "Kvinder i Fysikkens Historie", nr. 1 (2025), havde også en artikel om Inge Lehmann.

Det er et ideelt medium at skildre både hendes livshistorie og forskning gennem en videnskabstegneserie. Idéen til historien kom fra fysik- og kemilærer Helle Houkjær, inspireret af den store succes med "Ørsted – Han satte strøm til verden". Hun har også skrevet et efterskrift der beskriver Inges familiebaggrund og rollemodeller og forklaring af Jordens indre og seismiske bølger. Det er helt passende, at historien er fortalt og tegnet af Sussi Bech, der er én af Danmarks dygtigste og meget produktive kvindelige tegneserieskabere, kendt for sine historiske serier om bl.a. Nofret.

Inge Lehmann levede i en tid hvor kvinder nok kunne tage en uddannelse, men det hørte til sjældenhederne at de fik lov til at undervise og det var nærmest umuligt at blive ansat i en ledende stilling. Kvinder var henvist til at være assistenter. Lehmann var imidlertid i mange år leder af Geodætisk Instituts afdeling for seismologi med ansvar for at skrive bulletiner om jordskælv.

Her ser vi registreringer af et jordskælv og levendegørelsen af en brevveksling med en førende international forsker indenfor feltet.

Det var kun i kraft af hendes ukuelige vilje og dygtighed, at hun gennemførte det forskningsarbejde – i lange perioder i sin fritid – som resulterede i opdagelsen af Jordens indre faste kerne.

De to temaer om Inge Lehmanns videnskabelige udvikling, drevet af nysgerrighed, og kampen for ligestilling mellem kvinder og mænd, flettes fint sammen. Lehmann trodsede tidens normer og opnåede international anerkendelse for sin forskning, endnu mens hun levede. Det videnskabelige miljø i Danmark havde dog ikke meget at tilbyde hende, og hun brugte sine senere år på forskning i udlandet. Det er kun på tide at hun anerkendes bredt i sit hjemland.

Tegneserien er godt researchet og er en helstøbt fortælling. Den kan varmt anbefales til næsten enhver læser og måske særligt inspirere unge kvinder.